

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 17 grudnia 2004 r.

w sprawie wykazu grup jednostek chorobowych, stopni niesprawności oraz wysokości udziału własnego świadczeniobiorcy w kosztach przejazdu środkami transportu sanitarnego

Na podstawie art. 41 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa grupy jednostek chorobowych, stopnie niesprawności oraz wysokość udziału własnego świadczeniobiorcy w kosztach przejazdu środkami transportu sanitarnego w odniesieniu do świadczeniobiorców, którym lekarz ubezpieczenia zdrowotnego bądź felczer ubezpieczenia zdrowotnego zlecił przejazd środkami transportu sanitarnego, a którzy:

- 1) nie wymagają podjęcia natychmiastowego leczenia w zakładzie opieki zdrowotnej lub nie zachodzi wobec nich potrzeba zachowania ciągłości leczenia;
- 2) nie posiadają dysfunkcji narządu ruchu uniemożliwiającej korzystanie ze środków transportu publicznego w celu odbycia leczenia w najbliższym zakładzie opieki zdrowotnej udzielającego świadczeń we właściwym zakresie.

§ 2.

Określa się wykaz grup jednostek chorobowych, ze względu na które lekarz ubezpieczenia zdrowotnego lub felczer ubezpieczenia zdrowotnego ustala stopień niesprawności, w celu ustalenia udziału własnego świadczeniobiorcy w kosztach przejazdu środkami transportu sanitarnego:

- 1) choroby krwi i narządów krwiotwórczych;
- 2) choroby nowotworowe;
- 3) choroby oczu;
- 4) choroby przemiany materii;
- 5) choroby psychiczne i zaburzenia zachowania;
- 6) choroby skóry i tkanki podskórnej;
- 7) choroby układu krążenia;
- 8) choroby układu moczowo-płciowego;
- 9) choroby układu nerwowego;
- 10) choroby układu oddechowego;
- 11) choroby układu ruchu;
- 12) choroby układu trawiennego;

- 13) choroby układu wydzielnia wewnętrznego;
- 14) choroby zakaźne i pasożytnicze;
- 15) urazy i zatrucia;
- 16) wady rozwojowe wrodzone, zniekształcenia i aberracje chromosomowe.

§ 3.

Przy określaniu stopnia niesprawności dla świadczeniobiorców, o których mowa w § 1, uwzględnia się:

- 1) możliwość samodzielnego poruszania się oraz konieczność pomocy drugiej osoby przy korzystaniu ze środków transportu publicznego;
- 2) ogólny stan zdrowia.

§ 4.

W zależności od wskazań medycznych ustalonych przy uwzględnieniu grup, o których mowa w § 2, oraz czynników, o których mowa w § 3, określa się dwa stopnie niesprawności:

1) niesprawność I stopnia – do której zalicza się osobę zdolną do poruszania się przy wykorzystaniu środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych bez stałej pomocy innej osoby i zdolną do korzystania ze środków transportu publicznego;

2) niesprawność II stopnia – do której zalicza się osobę zdolną do samodzielnego poruszania się bez stałej pomocy innej osoby, ale wymagającą przy korzystaniu ze środków transportu publicznego pomocy innej osoby lub środka transportu publicznego dostosowanego do potrzeb osób niepełnosprawnych.

§ 5.

Stopień niesprawności świadczeniobiorcy określa lekarz ubezpieczenia zdrowotnego lub felczer ubezpieczenia zdrowotnego, dokonując wpisu w dokumentacji medycznej oraz dokumentacji prowadzonej na potrzeby podmiotów zobowiązanych do finansowania świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych, oraz wydaje zlecenie na przewóz.

§ 6.

W przypadku świadczeniobiorców chorujących na choroby wymienione w § 2, wobec których ustalono:

1) niesprawność I stopnia – udział własny świadczeniobiorcy w kosztach przewozu środkiem transportu sanitarnego wynosi 100 %;

2) niesprawność II stopnia – udział własny świadczeniobiorcy w kosztach przewozu środkiem transportu sanitarnego wynosi 60 %.

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.²⁾

Minister Zdrowia: M. Balicki